

यथा । यद्यपि पापस्य कार्यान्वितत्वेन तत्-
सत्तायामप्रामाण्यं प्रतिभाति । इति प्राय-
श्चित्तत्वम् ॥ साधुता । सतो भाव इत्यर्थे
सच्छब्दात् तत्रत्येन निष्यन्ना ॥

सत्त्वं, स्त्री, (सतः साधुन् चायते इति । वै + कः ।
यद्वा, सौदन्ति सज्जना यत् । सद गती +
“गुष्टवीपचिवचीति ।” उणा० ४।१६६। इति
त्वः ।) यज्ञः । (यथा, भनुः । ८ । ३०३ ।
“अभयस्य हि यो दाता संपूज्यः सततं नृपः ।
सत्त्वं हि वदते तस्य सदेवाभयेदक्षिणम् ॥”)
सदादानम् । आच्छादनम् । शरण्यम् । (यथा,
किराते । १३ । ८ ।

“अयमेव सुगन्धसत्तकामः
प्रहरिष्यन् मयि भायया समर्थे ।
दृष्टुमिर्ष्वजिनोर्वैदकार्षीत्
वक्रितोद्भ्रान्तस्वर्गाणि काननानि ॥”)
कैतवम् इति मेदिनी ॥ (यथा, महाभारते ।
४ । ३६ । ३८ ।
“सत्त्वेण नूनं क्वत्रं हि चरन्तं पार्थमर्जुनम् ।
उत्तरः सारथिं कृत्वा निर्यातो भगवात्
बहिः ॥”)

धनम् । गृहम् । दानम् सरोवरम् । इत्यने-
न्नाथकोषः ॥ यागविशेषः । यथा,—
“नैमिषेऽग्निमिषनेवे ऋषयः शौनकादयः ।
सत्त्वं स्वर्गाय लोकाय सहस्रसमभासत ॥
कलिमागतमाज्ञाय च्चेऽस्मिन् वैश्वे वयम् ।
आसोना दीर्घसत्रे ण कथायां सत्तया इरेः ॥”
इति श्रीभागवते १ स्कन्धे १ अध्यायः ॥ * ॥
द्वादशाहसत्तयसत्त्वं यथा । ज्योतिष्टोमे द्वादश-
गोशतदक्षिणाविभागः षोडशत्विजां तद्विक्रती-
भूते सत्तात्मके द्वादशाहसाध्ये शतेनाहिनो
दीक्ष्यन्तीत्यादिदर्शनेन निर्णयते । तच्च सावन-
मानेन कर्तव्यम् । यथा,—

“सत्ताण्युपासान्यथ सावनेन
लौक्यश्च यत् स्वाहावहारमर्मा ।”

इति मलमासतत्त्वम् ॥*॥

सदक्षिणं सततान्नदानम् । तन्निन्दकस्यशनादि-
निषेधो यथा,—

“नालपेज्जनविहिष्टान् वीरहीनां तथा स्त्रियम् ।
देवतापितृसञ्ज्ञास्त्रयस्त्रसत्तादिनिन्दकैः ।
कृत्या तु स्वर्गनालापं शृङ्गेताकावलोकनात् ॥”
इति मार्कण्डेयपुराणे सदाचाराध्यायः ॥

सत्त्वं सदक्षिणं सततान्नदानम् । इति तट्टोका ॥
सत्त्वं, [म्], अर्थः सत्त्वं । इति शब्दरत्नावली जटा-
धरश्च ॥

सत्तशाला, स्त्री, (सत्तस्य शाला ।) अन्नादिदान-
गृहम् । तत्पर्यायः । प्रतिश्रयः २ । इति हेम-
चन्द्रः ॥ (यथा, कथासरित्सागरे । २१ ।
७४ ।

“ततः सा सत्तशालान्तःप्रविशेश बर्णिकसुता ।
अन्वगात् राजपुत्रोऽपि स तां गुप्तमवेक्षितुम् ॥”
सत्ता, अर्थः सत्त्वं । इत्यमरः ॥

सत्ताजित्, पुं, राजविशेषः । स तु श्रीकृष्णस्य
श्वशुरः । परे भद्राटनगरे शशिध्वजराजो
बभूव । इति कल्किपुराणे २७ अध्यायः ॥
सत्तिः, पुं, मेघः । इत्सो । जयशौले, त्रि । इत्यु-
णादिकोषः ॥

सत्तिजातकं, स्त्री, (सत् साधु तिजातकं तुल्यत्व-
गेषापवादिकं यत् ।) व्यञ्जनविशेषः । यथा,—
“मांसं बहुघृते घृष्टं गिक्ता चोष्णाभ्यूना
सुहुः ।

जौरकाद्यैः समायुक्तं परिशुस्कं तदुच्यते ।
तदेव घृततक्राव्यं प्रदिश्वं सत्तिजातकम् ॥”
इति शब्दचन्द्रिका ॥

सत्त्वो, [न्] पुं, (सत्त्वमस्यस्येति । इतिः ।)
गृहपतिः । इत्यमरः ॥ इ गृहस्थे । सत्त्वं सदा
दानं विद्यतेऽस्य सत्त्वो इन् । सदेत्त्वं सत्त्वं
द्वितकारम् । सत्त्वमाच्छादने, यज्ञे सदा दाने च

कैतवे । इति विश्वः । गृहस्थ पतिर्गृहपतिः ।
इति भरतः ॥ नित्यप्रवृत्तान्नदानः । यथा विश्वः ।
नाशीचं राज्ञां राजकर्मणि न व्रतिनां व्रते न
सत्तिणां सत्रे न कारुणां स्वकर्मणि न राजाज्ञा-
कारिणां तदिच्छया न देवव्रतिष्ठाविवाहयोः
पूर्वसंहतयोः । इति । सत्तिणां नित्यप्रवृत्तान्न-
दानानां सत्त्वेऽन्नदाने । इति श्रुतित्त्वम् ॥
(यन्नाम्येति, त्रि । यथा, महाभारते । १४ । ७ । ३१ ।
“सत्त्वमेतद्भवानाह स मां जानाति सत्तिणम् ।
कथयस्य तदेतन्मे क्व नु सम्मति नारदः ॥”)

सत्त्वं, स्त्री, (सतो भावः । सत् + त्व ।) प्रकृते-
र्गुणविशेषः । अत्र सत्त्वं प्रकाशकज्ञानं सुख-
हेतुः । सतो भावः सत्त्वम् । त्वतो भावे इति त्वं
निपातनात्तलोप इति केचित् । सत्त्वं द्वितकार
मिति बहवः । इत्यमरभरतौ ॥ * ॥ (यथा,
भनुः । १२ । २४ ।

“सत्त्वं रजस्तमश्चैव त्रीन् विद्यादात्मनो गुणान् ।
यैर्व्याप्यमान् स्थितो भावान् महान् सर्वान-
शेषतः ॥”)

महाभारतमते सुखजनकगुणः । तस्य धर्माः ।
प्रसादः १ हर्षः २ प्रीतिः ३ असन्देहः ४
धृतिः ५ स्मृतिः ६ । इति मोक्षधर्मः ॥ द्रव्यम् ।
असुः । (यथा, रामायणे । २ । ६० । १ ।

“ततो भूतोपसृष्टेव वेपमाना पुनः पुनः ।
धरण्यां गतमत्त्वेव कौशल्या सृतमन्नवीत् ॥”)
व्यवसायः । इत्यमरः ॥ पिशाचादिः । (यथा,
रामायणे । २ । ३३ । १० ।

“अथ नूनं दशरथः सत्त्वमाविश्व भाषते ।
न हि राजा प्रियं पुत्रं विवासायितुमर्हति ॥”)
बलम् । (यथा, रघुः । ४ । ७२ ।

“शशंस तुल्यसत्त्वानां सैन्यघोषेऽप्यसम्भ्रमम् ।
गुहाशयानां सिंहानां परिव्रज्यावलो-
कितम् ॥”)

स्वभावः । (यथा, किराते । १२ । ३८ ।
“सत्त्वविहितमतुलभुजयो-
र्बलमस्य पश्यत सृष्टेऽधिकुप्यतः ॥”)

आत्मा । चित्तम् । इति मेदिनी ॥ रसः । आयुः ।
इति धरणिः ॥ कुबेरः । इति हेमचन्द्रः ॥
धनम् । आत्मता । इति शब्दरत्नावली ॥
सत्त्वः, पुं, स्त्री, (सत्त्वमस्यस्येति ; अर्शघादि-
त्वादच् ।) जन्तुः । इत्यमरः ॥ (यथा, रघुः ।
२ । ८ ।

“रक्षापदेशान्मुनिहोमधेनोः
वन्द्यान् विनेथात्रिव दृष्टसत्त्वान् ॥”)

सत्त्वता, स्त्री, सत्त्वस्य भावः । सत्त्वशब्दात् भावे
तत्रत्ययानन्तरं आप्प्रत्ययेन निष्यन्ना ॥
सत्त्वसन्तत्रः, त्रि, (सत्त्वं सम्पन्नः ।) सत्त्वप्राप्तः ।
इति लोकाप्रसिद्धिः ॥

सत्त्वस्यः, त्रि, (सत्त्वे तिष्ठतीति । स्था + कः ।)
सत्त्ववृत्तिशाली । सत्त्वप्रधानः । यथा,—
“जहुं गच्छन्ति सत्त्वस्था मध्ये तिष्ठन्ति राजसाः
जघन्यगुणवृत्तस्था अधो गच्छन्ति तामसाः ॥”
इति भगवद्गीतायाम् । १४ । १८ ।

सत्त्वत्वं, स्त्री, (सत्त्वत्वं यस्य ।) पद्मस्य नवदलम् ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥

सत्त्वपथः, पुं, (सन् पन्थाः । टच् ।) प्रथमपथः ।
तत्पर्यायः । अतिपन्थाः २ सुपन्थाः ३ अर्हि-
ताध्या ४ । इत्यमरः ॥ सुपन्थाः ५ । इति शब्द-
रत्नावली ॥ (यथा, भागवते । ४ । १२ । ५० ।

“ज्ञानमज्ञाततत्त्वाय यो दद्यात् सत्त्वपथेऽस्तम्
कृपानोर्दीननाथस्य देवास्तस्यानु गृह्यते ॥”)
सत्त्वपथः, पुं, (सन् पथः ।) यज्ञोपपथः । इति
केचित् ॥ शोभनपथश्च ॥

सत्त्वपुत्रः, पुं, (सन् पुत्रः ।) उत्तमसन्तानः ।
वेदादिविहितपित्रादिकार्यकर्ता । यथा—
“पुत्रान्नो नरकाद्यस्मान्नायते पितरं सुतः ।
सुखसन्दर्शनेनापि तदुत्पत्तौ यतते सः ॥”

इति बृहस्पत्युक्तनरकनिस्ताराय ऋषभमजिन्
समन्वयति अस्तत्त्वश्च विन्दति । इति पिता
पुत्रस्य जातस्य पश्येच्च जीवतो मुखम् । इति विश्व-
श्लोक्तोपापनयनाय च यत् पश्येदिति नियम-

विधानं तद्वद्वत्पुत्रकार्येषुपत्रपरम् । सत्त्वपुत्रस्तु
मुखदर्शनं विनापि नरकनिस्तारकः । तथा च
विष्णुपुराणम् ।

“सत्त्वपुत्रेण तु जातेन वेणोऽपि त्रिदिवं ययौ ।
पुत्रान्नो नरकात्ततः स तेन सुमहात्मना ॥”
ब्रह्मपुराणेऽपि ।

“समुत्पन्नेन भो विप्राः सत्त्वपुत्रेण महात्मना ।
त्रातः स पुरुषस्यात्रः पुत्रान्नो नरकात्तदा ॥”
इति श्रुतितत्त्वम् ॥

सत्त्वपुरुषः, पुं, (सन् पुरुषः ।) पूज्यमानपुरुषः ।
इति संचितसारसमासपादः । (यथा, रामा-
यणे । २ । ४८ । ८ ।

“एकः सत्त्वपुरुषो लोके लक्ष्यः सच्च सीतया ।
योऽनुगच्छति काङ्क्षत्स्यं रामं परिचरन् वने ॥”
सत्त्वप्रतिग्रहः, पुं, सद्मः साधुभ्यः प्रतिग्रहो दान-

ग्रहणम् । साधुजनदत्तद्रव्यग्रहणम् । यथा,—
“सप्तवित्तागमा धर्मा दायो लाभः क्रयो जयः